

Елена. Вижъ да сплашишъ съседитѣ.

Чапразовъ. Дяволско настроение! . . . Знаешъ, Лена, така както е гардероба исками се да стрелямъ върху него (сочи съ револвера си). Тѣй както като войникъ съмъ стрелялъ върху мишенкитѣ.

Елена. (Спира му ржката). Не върши глупости!

Чапразовъ. Доста съмъ билъ мждъръ. Искамъ тая вечеръ да върша глупости (шрака съ револвера, но не хваща).

(Елена ѝ прилошава и едва задържа мжжа си)

Чапразовъ. Нѣма, нѣма, азъ само току тѣй. . .

Елена. Тѣй зеръ . . . вжтре ми сж най-хубавитѣ рокли.

Чапразовъ. Утре ти купувамъ нови. Последня мода (пакъ посочва.)

Елена. Азъ те моля. . . Ще ми припадне!

Чапразовъ. Нѣма, нѣма! . . . Виждамъ, че ти се свидятъ роклитѣ.

Елена. (Като си отдъхва) Така; ела да пиемъ още по една. (Налива)

(Тя недопива, и налива пакъ)

Чапразовъ. Да не искашъ да ме напиешъ!

Елена. Искамъ и двама да се напиемъ.

Чапразовъ. Да, но старитѣ?

Елена. (пакъ налива) Нищо!

Чапразовъ. Знаешъ ли какво, Лена: Извади си балната рокля; Облечи се, че да се почудятъ старитѣ. И азъ ще си облѣка фрака, ще туря клакъ . . . Нѣщо ми дойде на умъ. . . Облѣчи се . . . Тѣ нали сж въ този гардеробъ?